

स्मृतिमान्	१२०
हेतुः	१२१
स द्विविधः ।	
हेत्वपङ्क्तिः	१२२

अलङ्किया, स्त्री, (अलम् + क्त + भावे प्र ।) भू-
षितकरणं । तत्पर्यायः । भूषा २ । इत्यमरः ॥
अलङ्कृतः, त्रि, (अलम् + क्त + कर्मणि क्तः ।) अल-
ङ्कारयुक्तः । तत्पर्यायः । भूषितः २ प्रसाधितः ३
परिष्कृतः ४ मण्डितः ५ । इत्यमरः ॥
“अलङ्कृतं जनाकीर्णं विविश्वारणावतम्” ।
इति महाभारते ।)
अलङ्कारः, पुं, (अलम् + क्त + अच् ।) मृत्तयवज्ज-
लधरपात्रं । जाला इति ख्यातः । तत्पर्यायः ।
अलिङ्कारः २ मणिकं ३ । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
अलतिः, पुं, (अल + बाङलकात् अतिच् ।) गीत-
विशेषः । इत्युणादिकोषः ॥
अलन्धमः, पुं, (अलमन्धर्थे धूमः ।) धूमसमूहः ।
इति जटाधरः ॥
अलम्, व्य, भूषणं । पूर्यता । सामर्थ्यं । निषेधः ।
इत्यमरः ॥ निरर्थकं । इति भरतः ॥
अलम्बुधः, पुं, (अलं पुण्याति, पुष + क, एषोदरा-
दित्वात् पश्य बः ।) प्रहस्तः । वमनं । राक्षस-
विशेषः ॥ इति मेदिनी । (कुल्लेचयुद्धे कौरवाणां
सहायः खनामख्यातो राक्षसः ।
“सात्यकिश्चापि संकुडो राक्षसं क्रूरमाहवे ।
अलम्बुधं शरैर्घोरैर्विस्थाध बलिनां बली” ॥
इति महाभारते ।)
अलम्बुधा, स्त्री, (अलं पुण्याति, पुष + क, पश्य बः,
ततः स्त्रियां टाप् ।) सुखीरी । खर्गवेश्याभेदः ।
इति मेदिनी ॥
“अलम्बुधा मिश्रकेशी पुण्डरीका तिलोत्तमा ।
सुरूपा लज्जणा क्षेमा तथा रम्भा मनोरमा” ॥
इति महाभारते ।) अन्यप्रवेशवारणार्थदत्तरे-
खादिः ॥ लज्जालुभेदः । तत्पर्यायः । खरत्वक् २
भेदः ३ गला ४ । अस्या गुणाः । लघुत्वं । खादुत्वं ।
क्षमिपित्तकफनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
(भावप्राकाशश्च ॥
“अलम्बुधा गोक्षुरकं त्रिफला नागरा मृताः ।
यथोत्तरं भागवद्वा श्यामाचूर्णान्तु तत्समं ॥
पिवेन्मत्सुरावक्रकाङ्गिकोष्णोदकेन वा ।
पीतं जयत्नामवातं सप्रोथं वातशोणितं ॥
त्रिकजानूरुसन्धिस्थं ज्वरारोचकनाशनं ।
पथ्याक्षधान्यस्त्रिफला भागवद्वायं क्रमः” ॥ * ॥
अलम्बुधाद्यं चूर्णम् ॥ * ॥ इति वैद्यकचक्रपाणि-
संग्रहः ॥
“अलम्बुधा गोक्षुरकं मूलं वरुणकस्थं च ।
गुडूची नागरश्चेति समभागानि कारयेत् ॥

“स्यात् स्मृतिभ्रान्तिसन्देहेल्लङ्काराङ्कृतिचयः” ॥ १२० ॥
“हेतोर्हेतुमता साङ्ख्यवर्णनं हेतुरुच्यते ।
हेतुर्हेतुमतोरेकवर्णनं हेतुरुच्यते” ॥ १२१ ॥
“शुद्धापङ्क्तिरन्यस्यारोपार्थी धर्म्मनिष्ठवः ।
स एव युक्तिपूर्वश्चेदुच्यते हेत्वपङ्क्तिः” ॥ १२२ ॥

काङ्गिकेन तु तत्प्रेयं विडालपदमाचक्रं ।
आमवाते प्रवृद्धे च योगोऽयममृतोपमः ॥ * ॥
अपरालम्बुधाद्यं चूर्णम् ॥ * ॥ इति च भावप्राकाशे ॥
अलर्कः, पुं, (अलमर्कतेऽर्च्यते वा, अर्क + अच्, अर्च
+ घञ् वा ।) क्षिप्तकुक्षुरः । (“आलर्कं विष-
मिव सर्वतः प्रसप्तम्” । इति उत्तरचरिते ।)
श्वेतार्कदृष्टः । श्लाघा आकन्द इति भाषा ।
(अस्य पर्यायान्तरं गुणान्तरञ्च यथा—
“अलर्को गुणरूपः स्यान्मन्दारो वसुकोपि च ।
श्वेतपुष्पः सदापुष्पः सवालार्कः प्रतापसः ॥
रक्तोऽपरोऽर्कनामा स्यादर्कपणो विकीरणः ।
रक्तपुष्पः शुक्लपल्लवास्फोटः प्रकीर्तितः ॥
अर्कद्वयं सरं वातकुष्ठकण्डूविषव्रणान् ।
निहन्ति श्रीहृत्पुष्पाशः श्लेष्मोदरशूलत्वक्किमीन् ॥
अलर्ककुसुमं दृष्यं लघुदीपनपाचनं ।
अरोचकप्रसेकार्शकासश्वासनिवारणम्” ॥
इति भावप्राकाशः ॥
“दुष्टकर्मसंस्पर्शाः कण्डूक्षेदान्वितान्तराः” ।
अङ्गुल्योऽलस मित्राङ्गः ॥ इति वाभटः ॥)
तत्पर्यायः । प्रतापसः २ राजार्कः ३ गणरूपी ४ ।
इति रत्नमालामयै । शूकराकाराष्टपादतीक्ष्ण-
दन्तसूत्राकृतिलोमजन्तुविशेषः । दंशनामासुरो
भृगुशपात् अयं जन्तुर्भूत्वा कर्णस्थोऽं भिक्षा
परशुरामदृष्टिपातात् शापमुक्तः पूर्वरूपो बभूव ।
इति महाभारते राजधर्म्म ॥
“ददर्श रामस्तं चापि क्षमिं शूकरसन्निभं ।
अष्टपादं तीक्ष्णदंष्ट्रं सूचीभिरिव संदृतं ॥
रोमभिः संनिरुद्धाङ्गमलर्कं नाम नामतः ।
सोऽब्रवीदहमासं प्राग्दंष्ट्रो नाम महासुरः ।
पुरा देवयुगे तात । भृगोस्तुल्यवया इव ।
सोऽहं भृगोः सुदयितां भार्यामपहरं बलात् ॥
महर्षेरभिप्रायेण क्षमिभूतोऽपतं भुवि” ।
खनामख्यातो नृपतिः ।
“शैत्यः श्वेतकपोतीये खमांसं पक्षिणे ददौ ।
अलर्कश्चक्षुषी दत्वा जगाम गतिमुत्तमाम्” ॥
इति रामायणे । खनामख्यातः काशिराजः, स हि
वत्सराजस्य पुत्रः सन्नतेश्च पिता, यथा हरिवंशे,—
“वत्सपुत्रस्त्वलर्कस्तु सन्नतित्तस्य चात्मजः ।
अलर्कः काशिराजस्तु ब्रह्मण्यः सत्यसङ्गरः ॥
षष्टिं वर्षसहस्राणि षष्टिं वर्षशतानि च ।
तस्यासीत् सुमहद्वाज्यं रूपयौवनशालिनः” ॥)
अलले, व्य, पिशाचभाषायां सम्बोधनं । तत्पर्यायः ।
अले २ अलेले ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

“पङ्कजं पश्यतः कान्ता मुखं मे गाहते मनः” ॥ १२० ॥
“असावुदेति शीतांशुर्मान्च्छेदाय सुभ्रुवां ॥
लक्ष्मीविलासो विदुषां कटाक्षावेष्टप्रभोः” ॥ १२१ ॥
“नेन्दुस्तीव्रो न निश्चर्कः सिन्धोरौर्वीऽयमुत्थितः” ॥
१२२

अलवालं, स्त्री, (लवमालाति, ला + क, ततो नञ्-
समासः ।) आलवालं । दृढमूले जलधारणार्थ-
कृतालिः । चारमादा इति ख्यातः । इत्यमर-
टीकायां भरतादयः ॥
अलवालकं, स्त्री, (अलवाल एव, अलवाल + स्वार्थे
कन् ।) आलवालं । इति शब्दरत्नावली ॥
अलसः, त्रि, (न लसति व्याप्रियते, लस + अच् ।)
आलस्ययुक्तः । आलस्या इति भाषा । तत्पर्यायः ।
मन्दः २ तुन्दपरिमृजः ३ आलस्यः ४ श्रितकः ५
अनुष्णः ६ । इत्यमरः ॥ श्रितलः ७ कुण्डः ८ सुख-
निरीक्षकः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥ (क्रिया-
मन्दः । क्रियाजडः । अवश्यकर्तव्येषु अप्रवृत्ति-
शीलः । “अथवसायिनमलसं देवपरं साहसाच्च
परिहृणं । प्रमदेव दृढपतिं नेच्छत्युपमृहीतुं
लक्ष्मीः” । इति हितोपदेशे ।)
अलसः, पुं, (लस + अच्, ततो नञ्समासः ।) दृढ-
विशेषः । पादरोगभेदः । इति मेदिनी । पाँकुड
इति भाषा । तस्य निदानरूपे ।
“क्षिप्वाङ्गुल्यन्तरो पादौ कण्डूदाहृजान्वितौ ।
दुष्टकर्मसंस्पर्शादलसं तं विभावयेत्” ॥
अलसं कादई इति लोके । अथ तस्य चिकित्सा ।
“पादौ सित्कारनालेन लेपनं त्वलसे हितं ।
पटोलेकुनटीनिम्बरोचनामरिचैस्तिलैः ॥
दुद्राखरससिद्धेन कटुतैलेन लेपयेत् ।
ततः कासीसकुनटीतिलचूर्णैर्विचूर्णयेत्” ॥
अवधूलयेत् ।
“करञ्जवीजं रजनी कासीसं पद्मकं मधु ।
रोचना हरितालञ्च लेपोऽयमलसे हितः” ॥
इति भावप्राकाशः ॥ (“दुष्टकर्मसंस्पर्शाः कण्डू-
क्षेदान्वितान्तराः । अङ्गुल्योऽलसमित्राङ्गः” ॥
इति वाभटः ॥)
अलसकः, पुं, (न लस्याति अनेन, लस + करणे वुन् ।)
उदररोगविशेषः । इति माधवकरः । तस्य रूपं
“कुक्षिरान्द्वयेऽत्यर्थं प्रताम्येत् परिकूजति ।
निरुद्धो मारुतश्चैव कुक्षानुपरि धावति ॥
वातवर्चोनिरोधाच्च यस्यात्यर्थं भवेदपि ।
तस्यालसकमाचष्टे दृष्टोद्धारौ तु यस्य च” ॥
तन्तान्तरैः ।
“प्रयाति नोर्द्धं नाधस्तादाहारो न च पच्यते ।
आमाशयेऽलसोभूतस्तेन सोऽलसकः स्मृतः” ॥
अस्य लक्षणं चिकित्सा च अजीर्णशब्दे द्रष्टव्या ॥
(अलसकमुपदेक्ष्यामः । दुर्बलस्याल्पाग्नेर्वज्जस्येणो
वातमूत्रपूरीषवेगविधारिणः स्थिरगुरुवज्जस्येणो